

NELLY RAPP

OCH DE DÖDAS
HOTELL

Martin Widmark
Emil Maxén

BONNIER
CARLSEN

Kapitel 1

Vi står inför ett stort hot!

Det var första dagen på sommarlovet. Valle, jag och farbror Hannibal satt i det stora biblioteket på Monsterakademin.

Våra hundar, Ebba och London, låg i köket och väntade på att lunchen skulle serveras. Valle och farbror Hannibal spelade schack och jag hade en stor bok om spöken i knät. Jag läste just om Den vita frun, som alltid visade sig för människor och varnade dem, innan något hemskt skulle hända.

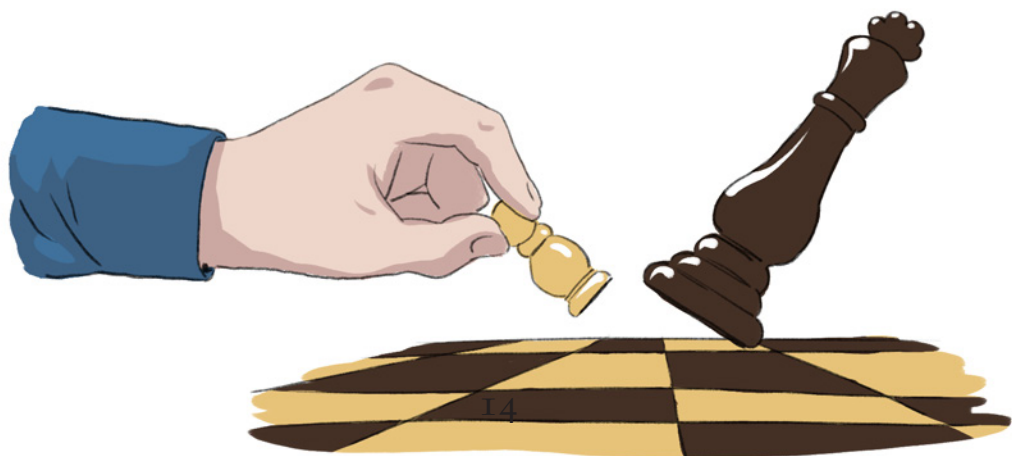
Hannibal skrockade nöjt.

– Jag har inte förlorat ett parti schack sedan jag gick på lågstadiet, skröt han.

Han knäppte händerna bakom nacken och tittade självsäkert på Valle. Min kompis stirrade intensivt på schackbrädet. Så glimmade det till i hans ögon och han flyttade ivrigt en spelpjäs.

– Schack matt! jublade Valle.

Farbror Hannibal spärrade upp ögonen. Så lutade han sig framåt och tittade med öppen mun på pjäserna på brädet. Sedan på Valle – och därefter på pjäserna igen.

– Men, viskade han för sig själv. Det är ju omöjligt! Jag har inte ...

Farbror Hannibal hade blivit alldeles blek. Fingrarna greppade hårdare om fåtöljens armstöd.

LENA-SLEVA kom in genom en lönn-dörr i en av bokhyllorna. Hon tittade på Valle och farbror Hannibal och insåg genast vad som hade hänt.

– Förlorade du? sa hon mjukt.

– Jag förstår inte, stönade Hannibal och kliade sig i nacken.

Han verkade inte kunna ta in att han just hade förlorat – och dessutom mot ett barn!

– Högmod går före fall, skrattade LENA-SLEVA.

– Va? Vad betyder det? undrade jag. Det lät ju snyggt. Högmod går före fall.

– Jo, förklarade vår lärare på Monsterakademin, högmod betyder att man tror för mycket på sig själv.

– Att man är för kaxig? frågade jag.

– Ungefär så, svarade LENA-SLEVA.

– Så om någon kaxar sig för mycket, kan det gå åt skogen för den personen? fortsatte jag.

– Man ska inte underskatta andra,

sa LENA-SLEVA och klappade farbror Hannibal tröstande på flinten, samtidigt som hon blinkade till Valle.

– Ett parti till? frågade Valle och tittade på farbror Hannibal.

Hannibal skakade på huvudet.

LENA-SLEVAs glada leende försvann och hon fick något bekymrat i blicken. Hon la händerna på ryggen och började gå fram och tillbaka längs bokhyllorna.

– Mina vänner. Jag tror att vi står inför ett stort hot, sa hon allvarligt. Balansen mellan spöken, monster och människor riskerar att rubbas.

Valle och jag tittade förvånat på vår lärare. Farbror Hannibal lyssnade inte. Han surade fortfarande över förlusten.

– Varför tror du det? frågade jag. Vad är det som har hänt?

LENA-SLEVA stannade och tittade allvarligt på oss.

– Ingenting, svarade hon kryptiskt. Inte än! Men jag har fått information om att det ska komma ett dundrande från himlen. Jag förstår det inte riktigt själv. Men jag är rädd för att det är någonting som hotar balansen mellan monster och människor.

Valle och jag tittade undrande på varandra. Då skrek plötsligt en korp utanför biblioteksfönstret. Valle och jag ryckte till, men vår lärare tittade lugnt på fågeln och nickade dystert.

